

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția penală
Dosar nr. 514/1/2009

Pronunțarea a fost amânată pentru data de 23.01.2012

DOMNULE PREȘEDINTE

Subsemnatul **ADRIAN NĂSTASE** domiciliat în București, inculpat în dosarul nr. 514/1/2009 formulez

NOTE SCRISE

solicitându-vă, pentru motivele de fapt și de drept prezentate oral cu ocazia dezbaterilor ce au avut loc la termenul din 09.01.2012, reluate și dezvoltate în scris în cele ce urmează, **ACHITAREA** în conformitate cu dispozițiile art. 345 alin. 3, cu referire la **art. 11 pct. 2 lit. a) rap la art. 10 lit. a) Cod pr. penală**, pentru acuzația de a fi săvârșit infracțiunea prevăzută și pedepsită de **art. 13 din Legea nr. 78/2000** pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplic. art. 41 alin. (2) Cod penal.

Acuzația formulată împotriva mea prin Rechizitoriul dat în dosarul nr. 27/P/2008 din 16.01.2009, substratul politic al acesteia și lipsa de temeinicie a acuzației

1. Prin Rechizitoriul DNA nr. **27/P/2008** (dosar înregistrat la Înalta Curte sub nr. 514/1/2009) am fost trimis în judecată pentru pretinsa săvârșire a infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. (2) Cod penal, sub cuvânt că **„în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în timpul campaniei electorale prezidențiale din perioada noiembrie – decembrie 2004 (în care am candidat din partea PSD + PUR la funcția de președinte al României) m-aș fi folosit de influența și autoritatea ce derivau din funcția de Președinte al PSD pentru a obține, cu sprijinul inculpatei Jianu Irina Paula (Inspector General de Stat în cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții) și al inculpaților Popovici Bogdan, Popovici Marina Ioana și Vasile**

Mihail Cristian (reprezentanții unor societăți comerciale), *precum și al altor persoane, foloase necuvenite sub forma unor materiale de propagandă electorală în valoare de 34.223.906.475 ROL (33.841.734.455 ROL de la SC Eurografica SRL și 382.172.020 ROL de la SC Vertcon SA Bacău)*”.

2. Pentru fapta reținută în sarcina mea în acest dosar **am mai fost cercetat** și în **dosarul DNA nr. 8/P/2006**, finalizat, la acea dată cu trimiterea mea în judecată pentru pretinsa săvârșire a următoarelor infracțiuni:

~~☒~~☒ art. 254 alin. (1) cu aplic. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 41 alin. (2) Cp (*infracțiunea fiind descrisă în capitolul I, lit. A, B, C din rechizitoriu*),

~~☒~~☒ art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 (*infracțiunea fiind descrisă în capitolul II – rechizitoriul nr. 8/P/2006*),

~~☒~~☒☒ art. 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. (2) Cp (**această infracțiune a fost descrisă în capitolul III din rechizitoriul dat în dosarul 8/P/2006 și face obiect al urmăririi penale și al sesizării instanței în cauza de față.**)

3. În dosarul nr. 8/P/2006, înregistrat la Înalta Curte – Secția penală sub nr. 15083/1/2006, iar la Completul de 9 judecători sub nr. 11046/1/2007, au fost pronunțate **Sentința penală nr. 611/2007**, respectiv, **Decizia nr. 219/2008**, prin care s-a constatat **nulitatea absolută a Ordonanței de începere a urmăririi penale din 7.02.2005 și a întregii urmăririi penale și s-a dispus restituirea cauzei la DNA pentru refacerea, în întregime, a urmăririi penale.**

Astfel:

- prin Sentința penală nr. 611/2007, Înalta Curte – Secția Penală, constatând incidența în cauză a dispozițiilor art. 300 alin. (2) și art. 332 alin. (2) Cod pr. penală, precum și a prevederilor art. 197 alin. (2) Cod pr. penală, a dispus restituirea cauzei la procuror în vederea refacerii urmăririi penale și a rechizitoriului. În hotărârea primei instanțe, s-a reținut că există cauză de conexitate și de indivizibilitate în privința faptelor imputate și a persoanelor trimise în judecată, acesta fiind temeiul pentru care s-a dispus restituirea întregii cauze la procuror.

- Prin Decizia nr. 219/2008, Înalta Curte – Completul de 9 judecători, a menținut hotărârea dată în primă instanță (Sentința nr. 611/2007), reținând că „încălcarea dispozițiilor referitoare la sesizarea instanței, este sancționată, potrivit art. 197 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu nulitatea absolută, care poate fi invocată în orice stadiu al procesului” și că, așa fiind, actele de urmărire penală efectuate în condițiile de nelegalitate descrise, sunt lovite de nulitate absolută potrivit art. 197 alin. (2) din Codul de procedură penală – așa cum a reținut, de altfel, și prima instanță prin hotărârea atacată”.

4. În intervalul de timp dintre pronunțarea Sentinței nr. 611/2007 și judecarea recursului declarat de DNA și soluționat prin Decizia nr. 219/2008, DNA a deschis **un nou dosar** pe numele Irinei Paula Jianu și Gasparovici Diana, inspector general de stat și, respectiv, inspector general de stat adjunct la Inspectoratul de Stat în Construcții, sub acuzația de a fi săvârșit infracțiunile de abuz și complicitate la abuz, constând în organizarea **Trofeului Calității** și de direcționare a unor sume de bani pentru susținerea campaniei mele electorale pentru alegerile prezidențiale (reprezentând foloase necuvenite obținute de mine), activități în care ar fi fost implicate alături de societățile Vertcon, Conimpuls și Eurografica și alte societăți comerciale.

Este de remarcat însă că în contra mea, cu referire la această faptă acuzația a fost aceea de organizare a Trofeului calității în scopul obținerii de bani pentru construcția imobilului din Zambaccian. În realitate, imobilul din Zambaccian a fost ridicat de către un asociat (SC Conimpul SA, căruia i s-a succedat SC Vertcon SA) în baza acordului de asociere cu acesta, imobilul fiind finalizat anterior începerii Trofeului Calității, motiv pentru care acuzația a fost reformulată în sensul că Trofeul Calității ar fi fost organizat în scopul obținerii de către mine de bani pentru campania electorală din 2004 (a se vedea în acest sens articolele de presă depuse de mine în fața instanței pentru termenul din 09.01.2012, în volumul 4, filele 1-3).

5. În pofida a ceea ce s-a dispus de către Înalta Curte prin Sentința nr. 611/2007 și Decizia nr. 219/2008 (în care s-a reținut existența conexității și indivizibilității între faptele pentru care am fost cercetat și trimis în judecată în primul ciclu procesual), **în dosarul 8/P/2006**, reînregistrat la DNA sub nr. **68/P/2008**, prin Rezoluția nr. 68/P/2008 din 19.06.2008 **s-a disjuns din acel dosar fapta prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, imputată mie**, precum și **faptele pentru care au fost trimiși în judecată, în acea cauză, Irina Paula Jianu și Cristian Mihail Vasile și s-a dispus conexarea lor la dosarul nr. 27/P/2008.**

6. Disjungerea dispusă în privința acestei fapte a avut un singur scop, anume acela de a eluda dispozițiile Legii nr. 115/1999 privind răspunderea ministerială, respectiv necesitatea obținerii unei decizii din partea Parlamentului de cercetare a subsemnatului, acuzația în contra mea fiind transferată dintr-o pretinsă faptă săvârșită în calitate de Prim Ministru, într-o pretinsă faptă pretins săvârșită în calitate de președinte al PSD.

Procedând în acest fel, Parchetul **a invalidat** practic și **a lăsat fără efecte nulitatea actului de începere a urmăririi penale, nulitatea urmăririi penale însăși și nulitatea actului de sesizare a instanței, constatate** de Înalta Curte prin Sentința nr. 611/2007 și Decizia nr. 219/2008, **nesocotind atât hotărârile Înaltei Curți, cât și dispozițiile art. 272 Cod pr. penală**, care prevăd că **în caz de restituire, urmărirea penală se reia pe baza hotărârii prin care instanța a dispus restituirea. A urmărit să se sustragă de la ceea ce instanța a stabilit că trebuie să facă: să se adreseze Camerei**

Deputaților pentru ca aceasta să hotărască dacă este sau nu cazul să ceară urmărirea penală.

Se demonstrează însă prin modul în care a acționat DNA faptul că acest Parchet acționează la comandă politică, autorul comenzii fiind președintele țării însuși, dar și că dosarul ce aveți a-l soluționa este, în ceea ce mă privește pe mine, un dosar eminent politic.

Nu este, desigur, o întâmplare faptul că, în această cauză, Parchetul a audiat nu mai puțin de 970 martori, că în primul ciclu procesual, lista martorilor începea cu Nicolae Ceaușescu și continua cu Năstase Adrian, că în precedentul ciclu procesual (dosarul nr. 8/P/2006) pe aceeași situație de fapt s-a reținut că valoarea foloaselor ar fi fost de 28.323.451.309 ROL (filele 428 – 429 Rechizitorul nr. 8/P/2006) în timp ce în cel de al doilea s-a reținut că valoarea foloaselor ar fi de 34.223.906.475 lei.

Și, desigur, nu este o întâmplare faptul că ancheta în cel de al doilea ciclu procesual, în această pricină, a avut ca momente importante (invitația pentru audieri, prezentarea materialului de urmărire penală, începerea urmăririi penale, aplicarea sechestrului și trimiterea dosarului la instanță), momente care au coincis cu alegerile în PSD pentru președinția Consiliului Național, începerea campaniei electorale pentru alegeri europarlamentare, debutul campaniei electorale pentru alegerile parlamentare, campania electorală pentru alegerile prezidențiale, neexistând în perioada anchetei în acest dosar nici un moment important al anchetei care să nu fi coincis cu un moment politic important pentru mine, pentru partidul din care fac parte, pentru campaniile electorale ce au avut loc în perioada în care s-a desfășurat ancheta penală.

În fapt, acuzația și ancheta ce s-a derulat împotriva mea atât în primul ciclu procesual cât și în al doilea au avut ca principal scop discreditarea mea și a partidului, obținerea de avantaje politice de către orchestratorii acestui demers judiciar, având ca dirijor pe președintele României, cu care, precum bine se știe, m-am aflat în dispută politică aproape în permanență în ultimii 20 de ani și în confruntări de pe poziții diferite, inclusiv în campania electorală din anul 2004 în care, pe atunci candidatul la președinție, Traian Băsescu, formula public acuzații în contra mea în scop populist, propagandistic, de inducere în eroare a electoratului și de obținere pe această cale de avantaje electorale.

7. Că acuzația în contra mea este ridicolă și politică este demonstrat și de faptul că într-o pricină în care au fost audiați 970 de martori, referirile la pretinsele fapte de corupție de care sunt acuzat sunt cuprinse în doar 5 pagini (filele 707 – 713) în care, în realitate, acuzațiile sunt formulate la modul general, referirile la probele pe care se sprijină acuzațiile sunt tot generale, într-o singură pagină, în celelalte 4 pagini fiind analizat conținutul infracțiunii prevăzută în art. 13 din Legea nr. 78/2000, ce se pretinde că am săvârșit, demonstrându-se în acest fel lipsa de consistență a acuzației, dificultatea în care s-au aflat anchetatorii în formularea unei acuzații lipsită de orice suport probator, parțialitatea anchetatorilor,

partizanetel politic al acestora, împrejurarea că ei au executat, în realitate, o comandă politică, iar nu o adevărată anchetă penală.

8. În considerentele Rechizitoriului întocmit în condițiile enunțate mai înainte se reține, cu privire la fapta pretins săvârșită de mine:

8.1. Că în perioada aprilie – mai 2004 ISC aș fi inițiat organizarea evenimentului „Trofeul Calității în Construcții”.

COMENTARII:

a) **Acuzația nu este doar absurdă ci și lipsită de orice suport probator. În realitate, inițiativa organizării Trofeului Calității a aparținut doamnei Irina Paula Jianu, a fost exprimată și formulată în toamna anului 2003, atunci când a discutat pe această temă cu coinculpatul Popovici Bogdan, acest lucru rezultând din probele ce s-au administrat (martori și coinculpatul Popovici Bogdan). Trofeul a fost conceput ca eveniment aniversar (20 de ani de existență a ISC), organizarea efectivă fiind încredințată lui Popovici Bogdan (din rațiuni care au ținut seama de cunoștințele, experiența, capacitatea, specificul de activitate al ISC și al organizatorului), respectiv societăților deținute de acesta și al căror obiect de activitate este organizarea de evenimente.**

b) **trebuie, totuși, făcută distincție între ideea organizării unui eveniment și organizarea în sine, după cum trebuie reținut și că o instituție publică cum este ISC, care se finanțează din resurse proprii, poate încasa taxe pentru acele servicii publice pe care le prestează conform actului de înființare, iar taxe nu poate încasa decât pentru servicii efectiv prestate. Ideea organizării evenimentului nu valorează serviciu prestat și nu putea aduce ISC nici un venit. Ideea pusă în operă, respectiv organizarea efectivă a evenimentului este aceea care poate genera un venit, dar acesta se cuvine celui care organizează efectiv evenimentul, în speță organizatorul fiind Popovici Bogdan și firmele sale. Obiectul de activitate al ISC era și este extrem de restrâns, extrem de specializat. ISC nu avea nici cunoștințe, nici experiență, nici capacitatea de a organiza un astfel de eveniment. De aceea, apelul la un organizator cu experiență în organizarea unor evenimente de amploare, apare ca una normală și necesară pentru succesul evenimentului organizat. Dar, eu, Adrian Năstase, nu m-am implicat nici un fel în acest eveniment, nici în calitate de Prim Ministru și nici în calitate de președinte al PSD. Adevărat, la faza finală a acestuia (16.10.2004) am participat, așa cum au participat și alte persoane publice, mie invitația de participare fiindu-mi adresată în calitatea mea de Prim Ministru.**

8.2. Rechizitorul reține că atribuția organizării evenimentului „Trofeul Calității în Construcții” a fost prevăzută în Regulamentul de organizare și funcționare a ISC aprobat prin Decizia Primului Ministru nr. 125/23.06.2004, act normativ care prevedea și obligația elaborării unui regulament specific pentru organizarea acestui eveniment;

COMENTARII:

a) Este adevărat că în Regulamentul de organizare și funcționare a ISC aprobat prin Decizia Primului Ministru, așa cum reține rechizitorul, s-a prevăzut că ISC organizează Trofeul Calității o dată la 2 ani. La data adoptării acestui regulament, la care primul ministru nu a contribuit, Trofeul Calității își epuizase fazele teritoriale (aprilie – mai 2004);

b) Regulamentul de organizare și funcționare nu a fost întocmit de Primul Ministru ci aprobat de acesta;

c) Regulamentul ISC, în care s-a prevăzut că ISC organizează un Trofeu al Calității, fiind aprobat de Primul Ministru (așa cum se arată în Rechizitoriu) se pune atunci întrebarea: **a avut președintele PSD vreun rol în organizarea Trofeului Calității?** Răspunsul nu poate fi decât unul singur: **NU, nu a avut nici o implicare.** Pentru că dacă așa cum reține rechizitoriul însuși, **Primul Ministru s-a implicat în organizarea Trofeului Calității, prin aprobarea Regulamentului ISC**, atunci este evident că **nu Adrian Năstase în calitate de președinte PSD și-a exercitat autoritatea sau influența pentru a se organiza Trofeul Calității în scopul obținerii de foloase. Și dacă așa stau lucrurile este evident că:**

➤ Eu, Năstase Adrian, în calitate de președinte al PSD nu m-am implicat în organizarea Trofeului Calității (în acest sens fiind, de altfel, întreg materialul probator administrat în cauză, pentru că nici unul dintre martori și nici o altă probă nu susține o acuzație de implicare), **deci nu mi-am exercitat autoritatea sau influența în scopul arătat de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru a mi se putea imputa săvârșirea acestei infracțiuni,**

➤ Acuzația însăși este lipsită de sens și de logică și nu doar de suport probator de vreme ce rechizitoriul susține, pe de o parte, că Primul Ministru a emis Decizia de aprobare a Regulamentului ISC în care este prevăzută atribuția organizării Trofeului Calității, **dar că influența sau autoritatea a fost exercitată de Președintele PSD (!).**

➤ Deși, în Rechizitoriu se arată că Primul Ministru a emis Decizia de aprobare a Regulamentului ISC din 2004, care conține și prevederea referitoare la organizarea Trofeului Calității, **se impută o pretinsă faptă penală, derivând din pretinsa implicare în organizarea Trofeului Calității, președintelui PSD;**

d) În realitate, **nici în calitate de Prim Ministru nu m-am implicat în organizarea Trofeului Calității** pentru că:

➤ Inițiativa organizării Trofeului a aparținut ISC și Irinei Paula Jianu și datează din toamna anului 2003;

➤ La data aprobării Regulamentului de organizare și funcționare a ISC (23.06.2004), Trofeul calității își consumase etapele teritoriale (desfășurate în aprilie – mai 2004);

➤ Eu, în calitate de Prim Ministru, nu am întocmit Regulamentul ISC, ci doar am aprobat un regulament întocmit de ISC (organul de conducere colectivă a acestuia);

➤ Ca orice act cu valoare normativă, decizia de aprobare a Regulamentului producea efecte pentru viitor și cred chiar că asigura baza pentru viitoare organizări ale Trofeului chiar de către ISC.

➤ Prin Ordonanța de Urgență nr. 11/2004 (act aparținând Guvernului), ISC rămânea în subordinea Autorității Naționale de Control, Legea de aprobare a Ordonanței de Urgență nr. 11 a trecut prin

8.3. Rechizitoriul susține că organizarea „Trofeului Calității în Construcții” ar fi constituit o formă mascată de colectare a unor sume de bani pentru campania prezidențială la care am participat în 2004;

COMENTARII

a) Nici o probă administrată în faza de urmărire penală și a instanței nu susține acuzația. Nici un martor, nici un înscris nu sunt în sensul acuzației și nu aveau cum să fie, de vreme ce **nu am avut nici o implicare în organizarea Trofeului Calității nici în calitate de Prim Ministru și nici în calitate de președinte PSD.**

b) în anul 2004 alegerile parlamentare și alegerile prezidențiale au avut loc în același timp, nu a fost o campanie electorală pentru alegerile prezidențiale și o campanie electorală pentru alegerile parlamentare, ci a fost o campanie electorală comună, imposibil de separat prin modul de desfășurare. Numai în campania pentru turul 2 al alegerilor prezidențiale (pentru 2 săptămâni) a avut loc doar o campanie electorală prezidențială.

c) Campaniile pentru alegerile parlamentare și prezidențiale au avut staff-uri de campanie, au avut trezoreri, contractele pentru materiale publicitare au fost încheiate de către staff-ul de campanie cu drept de reprezentare, iar de colectarea de fonduri s-a ocupat staff-ul și trezorierul;

d) Eu am fost candidatul PSD + PUR pentru alegerile parlamentare și prezidențiale, iar decizia de a candida pentru alegerile prezidențiale a fost luată de mine în august 2004 și hotărâtă și aprobată de cele două formațiuni politice (PSD + PUR) la 09.09.2004. Dar nici în calitate de candidat la alegerile prezidențiale, nici în calitate de președinte al PSD, nu m-am implicat nici în organizarea Trofeului Calității și în nici o altă acțiune de colectare de bani pentru susținerea campaniei electorale. **Campania a fost în permanență a partidelor în numele cărora am candidat, iar nu o campanie în nume propriu. Partidele, staff-urile, reprezentanții desemnați ai partidelor au fost aceea care s-au ocupat de procurarea și distribuirea materialelor de propagandă electorală.**

8.4. Rechizitoriul reține că mi-aș fi „exercitat influența și autoritatea decurgând din funcția de președinte al PSD nu numai asupra inculpaților Irina Paula Jianu, Popovici Bogdan, Popovici Marina Ioana și Vasile Mihail Cristian, ci și al altor persoane, care aveau calitatea de membru al PSD și care dețineau funcții importante în cadrul instituțiilor publice, precum și asupra unor lideri ai organizațiilor locale ale PSD, primari, președinți de consilii județene” și că „instituții, societăți și agenții au achitat sume de bani cu titlu de taxe de participare pentru Trofeul calității în construcții, deși instituțional, **în unele situații (sublinierea ne apăsine) nu existau interferențe profesionale între activitatea acestora și ISC**”, precum și că „unele tase de participare au fost achitate de participanți în condițiile în care inspectoratele teritoriale în construcții exercitau un control direct asupra acestora” fiind date ca exemple de participare RNP

Romsilva având ca director pe Ion Dumitru, ANSVSA având ca președinte pe Harbuz Liviu și ANPC având ca președinte pe Rovana Plumb. (Rechizitoriu fila 710).

COMENTARII

a) Autorul rechizitoriului face el însuși o declarație atunci când susține că mi-aș fi folosit influența sau autoritate în scopul menționat. Declarația acestuia nu este însă probă, iar afirmația autorului Rechizitoriului nu este susținută de nici o probă;

b) Acuzația nu este confirmată nici de către persoanele nominalizate și care au fost audiate ca martori și nici de către coaculpatul Popovici Bogdan, care, ca și mine, a dat declarație în fața instanței;

c) Mai mult chiar, afirmația autorului rechizitoriului este contrazisă de toți cei menționați în rechizitoriu. Astfel, Rovana Plumb, audiată în fața instanței aceasta a negat categoric că mi-aș fi exercitat influența sau autoritate în calitate de președinte al PSD pentru a determina participarea la eveniment. În același sens sunt și declarațiile martorului Harbuz Liviu.

d) Nici din faptul că persoanele înainte menționate ori alți membri ai PSD au participat ei înșiși, ori persoane din subordinea lor, la Trofeul Calității nu se poate deduce că eu mi-aș fi exercitat autoritate ori influența în organizarea Trofeului Calității. Cei audiați nu au confirmat susținerea rechizitoriului, ci dimpotrivă, iar pe de altă parte este și demonstrat că la Trofeul Calității au participat și membrii PNL și UDMR. Participanții audiați ca martori nu confirmă nici ei acuzația de implicare a mea în inițierea, organizarea, derularea Trofeului Calității ori exercitarea autorității sau influenței derivând din funcția de președinte al PSD pentru a obține bani ori alte foloase

e) Nu în ultimul rând, este de remarcat faptul că ANPC are atribuții în ceea ce privește protecția consumatorului, realizează control privind calitățile materialelor, elementelor de construcții și produsele destinate construcțiilor, iar ROMSILVA are în obiectul de activitate realizarea de produse din lemn utilizabile în industria de construcții, precum și fabricarea caselor și căsuțelor prefabricate din lemn și a unor elemente componente ale acestora, cât și executarea de lucrări de construire, întreținere și reparații ale drumurilor și căilor ferate forestiere pe care le administrează, în regie proprie sau prin agenți economici de specialitate.

f) Eu nu am cerut nici unui membru al PSD or membru al PSD ce deținea vreo funcție politică ori în administrație, nu am cerut nici unuia dintre participanți să participe la Trofeul Calității. Nu există nici o mărturie care să confirme acuzația de exercitare a influenței sau autorității mele de președinte al PSD în scopul menționat în rechizitoriu.

8.5. Rechizitoriul reține că SC Eurografica ar fi achiziționat cantități mari de materiale de propagandă electorală personalizate cu imaginea mea, că de la începutul campaniei electorale, Vasile Cristian ar fi trimis-o pe

Elena Ganea, director de marketing în cadrul Eurografica, la sediul PSD, unde ar fi întâlnit-o pe Mihaela Nicola, persoană care se ocupa ca campania electorală.

COMENTARII

- a) În sine, afirmația din rechizitoriu nu demonstrează că aş fi săvârşit infracțiunea pentru care sunt trimis în judecată;
- b) Eu am candidat la alegerile parlamentare cât și la cele prezidențiale din partea PSD+PUR;
- c) Campaniile s-au desfășurat în prima fază împreună, iar turul 2 al campaniei pentru alegerilor prezidențiale separat;
- d) Partidele, staff-urile de campanie și organizațiile teritoriale ale partidelor au fost cele care s-au ocupat de procurarea și distribuirea materialelor electorale, în care, desigur, în calitatea mea de candidat la alegerile prezidențiale am figurat, dar partidele și organizațiile teritoriale au fost cele care au intrat în raporturi contractuale cu producători, furnizori, transportatori ori distribuitori de astfel de materiale.
- e) Eu, Adrian Năstase, în calitate de candidat la alegerile prezidențiale, m-am ocupat exclusiv de ceea ce se ocupă în mod normal un candidat, întâlniri cu alegătorii, conferințe, dezbateri, analiză, proiecte, strategii, pregătire de evenimente, având concomitent și grija executivului pe care îl conduceam.

8.6. Rechizitoriul susține că prezenta Irinei Paula Jianu la distribuirea materialelor de propagandă electorală, conducerea acestei activități în perioada campaniei prezidențiale din noiembrie 2004 în zona Moldovei și legătura dintre ea și organizațiile PSD Bacău s-ar circumscrie pretinsei influențe ori autorități exercitate de mine în calitate de lider politic al PSD.

COMENTATIU: și aceasta este tot o declarație a autorului rechizitoriului, nesusținută de nici o probă, iar pe baza declarației anchetatorului nu se poate formula și dovedi o acuzație în contra cuiva.

Nici unul dintre cei implicați în activitățile organizate la Vertcon (transport, depozitare, împachetare de materiale electorale în vederea distribuirii), societate aparținând unui lider, ori fost lider important al PSD (Sergiu Sechelariu), nu confirmă susținerea rechizitoriului și nici nu ar fi putut să o facă, pentru simplul și bunul motiv că nu am avut nici o legătură și nu m-am implicat în activitățile acolo.

Campania electorală s-a desfășurat și la nivel teritorial iar în campaniile teritoriale s-au implicat liderii locali și membrii organizațiilor teritoriale și nici în privința acestor lideri teritoriali nu mi-am exercitat influența ori autoritatea de președinte al PSD pentru că:

- a) Partidul și alianța aveau coordonatori ai campaniei electorale și nu eu

am fost acela;

- b) Organizațiile teritoriale erau ele însele interesate în acțiuni din proprie inițiativă, menite a conduce la câștigarea alegerilor și oricum activitatea acestora era coordonată de șefii de campanie, iar nu de mine;
- c) Dacă la Vertcon există vreo neregulă în privința activităților acolo desfășurate, eu nu am nici o legătură cu acestea și în nici un caz nu se poate reține că mi-aș fi exercitat autoritatea ori influența pentru a obține pe această cale vreun folos din acele activități.

Inexistența infracțiunii de care sunt acuzat derivând din lipsa elementului material

Prin rechizitoriu se pretinde că aș fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, în formă continuată, care încredințează „*Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite (...)*”.

Infracțiunea, în general, se definește ca fiind **faptul material prevăzut și pedepsit de lege care poate fi imputat autorului său**. Iar în speță, nu există infracțiunea de care sunt acuzat, pentru că nu există **faptul material**, nu există o faptă de folosire a influenței ori autorității din partea mea, în calitate de președinte al PSD în scopul obținerii de bani, bunuri sau alte foloase. În alte cuvinte, lipsește latura obiectivă, iar în lipsa laturii obiective nu există infracțiune.

Am arătat mai înainte, în comentariile formulate pe marginea acuzării din rechizitoriu, lipsa de suport probator a acuzațiilor, lipsa oricărui act sau fapt al meu și din care să se poată deduce și reține că eu mi-aș fi exercitat autoritatea ori influența în scopul menționat.

Nici unul din martorii audiați în fața instanței nu a susținut că m-aș fi implicat în organizarea Trofeului Calității, că prin influența ori autoritatea mea aș fi determinat organizarea acestuia și implicit colectarea incorectă de bani pentru a fi folosiți în campania electorală din 2004 în care am participat la alegerile parlamentare și prezidențiale. Nu există așadar un fapt material care să își poată fi imputat, care să susțină acuzația din rechizitoriu.

Elementul material al conținutului specific al oricărei incriminări (elementul obiectiv) se înfățișează întotdeauna ca o activitate fizică prin care se produc consecințe contrare legii, manifestări externe prin care se produc modificări în lumea exterioară.

În ce privește fapta ce mi se impută manifestarea exterioară nu poate îmbrăca decât **forma unei acțiuni**, a unei acțiuni concrete, pentru că legea

însăși, în norma de incriminare (art. 13 din Legea nr. 78/2000) vorbește despre **exercitarea autorității ori influenței**. Infracțiunea ce mi se impută nu poate fi săvârșită decât prin acțiune, prin comisiune. Faptul că o persoană din cele prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 se bucură de autoritate sau influență în partidul, asociația, organizația în care este lider, nu este suficientă pentru a se formula o acuzație în contra sa. Întotdeauna liderul dobândește această calitate pentru că se bucură de autoritate, de influență în asociația, organizația, partidul al cărui lider este. Pentru ca acestuia să i se impune săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 este necesar ca acea persoană să-și exercite influența sau autoritatea, adică să comită, în concret, un act de manifestare exterioară.

Textul incriminează acțiunea „de folosire” a influenței sau autorității, iar această activitate, această manifestare exterioară, prin acțiune concretă, identificabilă și dovedită, reprezintă elementul material al infracțiunii (*verbum regens*).

Concret, prin „a folosi” influența sau autoritatea pe care le are subiectul activ, în speță președintele PSD, se înțelege **a le întrebuința, a le utiliza, a uza de acestea** în scopul interzis de legiuitor prin norma de incriminare.

Prin „influență” se înțelege „*acțiune exercitată asupra unui lucru sau asupra unei ființe, putând duce la schimbarea lor; înrâurire. Acțiune pe care o persoană o exercită asupra alteia (deliberat, pentru a-i schimba caracterul, evoluția, sau involuntar, prin prestigiul, autoritatea, puterea de care se bucură)*”. Prin „autoritate” se înțelege: „*Drept, putere, împuternicire de a comanda, de a da dispoziții sau de a impune cuiva ascultare sau organ al puterii de stat competent să ia măsuri și să emită dispoziții cu caracter obligatoriu. Reprezentant al unui asemenea organ al puterii de stat.*”

Prin urmare, conform normei de incriminare și a înțelesului ce trebuie dat termenilor utilizați, fapta de folosire a influenței sau autorității nu poate fi realizată decât **printr-o acțiune, infracțiunea fiind una exclusiv comisivă**.

Acțiunea este forma de existență a manifestării exterioare a unei persoane, care constă într-o atitudine pozitivă, o comportare pozitivă prin care se face ceva, se promovează un proces cauzal, de natură să producă o schimbare în lumea externă.

În alte cuvinte, pentru a mi se putea imputa săvârșirea infracțiunii de care sunt acuzat, este necesar ca influența și/sau autoritatea mea, în calitate de președinte al PSD, să se fi manifestat printr-o atitudine exterioară. Simplele afirmații, supoziții, deducții și declarații ale procurorilor nu sunt probe pe baza cărora să se poată reține că aș fi săvârșit infracțiunea pentru care sunt trimis în judecată. Mijloacele de probă prin care se constată elementele de fapt ce pot servi ca probă sunt cele prevăzute în art. 63 și 64 din Codul de pr. penală, iar între acestea nu se află declarațiile procurorilor,

deducțiile acestora, supozițiile pe care le fac și care sunt lipsite de orice suport.

Este, desigur, inutil, dar și imposibil să-ți faci apărări împotriva unor afirmații nedovedite. Este și mai greu să faci apărări în fața declarațiilor procurorului care devine acuzator și martor în același timp. Dar, judecătorul nu poate reține vinovăția celui trimis în judecată pe baza declarației procurorului.

Este de altfel de observat că nicăieri în cuprinsul rechizitoriului procurorii nu arată care ar fi fost manifestarea mea exterioară, nu arată care a fost acțiunea concretă prin care mi-aș fi exercitat autoritatea sau influența în scopul de care sunt acuzat, respectiv de obținere de foloase necuvenite. Desigur, nici nu au putut să arate în ce a constat acțiunea concretă și nu au putut-o identifica, pentru că nu a existat un astfel de act comisiv din partea mea. Nici un martor, nici un înscris, nici o altă probă administrată în cauză nu este de natură a permite a se trage concluzia că aș fi comis o acțiune concretă, o acțiune identificabilă, de exercitare a autorității sau influenței în scopul obținerii de foloase așa cum fără temei susține autorul rechizitoriului.

A admite că autoritatea, respectiv prestigiul de care se bucură o persoană într-un grup, colectivitate, organizație reprezintă argument suficient pentru a i se imputa fapta prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, așa cum o face autorul rechizitoriului în cauza de față, este un lucru extrem de periculos sub multiple aspecte. Într-o astfel de concepție oamenii ar trebui să fie uniform lipsiți de personalitate, grupurile ar trebui să fie lipsite de lideri, iar cei dotați intelectual ori cu calități organizatorice să se ferească pur și simplu de a deveni lideri, iar dacă au devenit totuși lideri să nu facă nimic din ceea ce, în mod obișnuit un lider face: organizează, conduce, acționează în numele și pentru binele comunității.

Desigur, liderul care își folosește influența spre a obține foloase pentru sine ori pentru altul săvârșește un act reprobabil, incriminat chiar de legea penală. Dar spre a se putea reține că liderul a săvârșit o faptă penală este necesar să se demonstreze nu că acesta are influență în general asupra grupului, asupra comunității, că se bucură de autoritate, nu că influența lui este una de tip ezoteric ori subînțeleasă. Trebuia să se demonstreze cu probe că liderul a înfrânt legea care îi impune o anumită conduită printr-un act comisiv și identificabil, un act de exercitare efectivă a influenței sau autorității. Un act care este identificabil pentru că este dovedit și este dovedit pentru că este perceput ca atare și demonstrat ca atare, nu un act imaginar, un act pe care îl presupune acuzatorul ori pe care îl extrage ca o concluzie a sa din faptul că pe temeiul puterii deținute și a funcțiilor îndeplinite (Prim Ministru și președinte al PSD, candidat la președinție, menționate în rechizitoriu la filele 707-708) mă bucuram de influență, de autoritate. Eu am devenit președinte la PSD și am deținut și dețin funcții politice și în executiv pe temeiul autorității dobândite, iar aceasta este rezultatul muncii, al învățaturii, al studiului, al implicării mele în activitatea

politică, a experienței dobândite, a rezultatelor obținute, a calităților organizatorice.

Am devenit lider în partid pentru că am dobândit notorietate, prestigiu, autoritate și influență, dar nu m-am folosit niciodată de autoritatea sau influența mea pentru a obține foloase pentru mine ori pentru altul. Eu mi-am pus cunoștințele, calitățile în slujba comunității prin activitatea politică desfășurată începând cu anul 1990 cu rezultate pe care chiar și adversarii politici au fost siliți să le recunoască că au fost notabile.

O acuzație de traficare a autorității sau influenței nu poate fi formulată pe bază de supoziții, fiind de principiu că dovedirea existenței sau inexistenței unei infracțiuni și a vinovăției constituie o obligație a organelor de urmărire penală. Or, în speță, cu toate că au fost audiați 970 de martori în faza de urmărire penală, nici unul nu a susținut că mi-aș fi folosit influență asupra lor sau că m-aș fi implicat în organizarea Trofeului Calității.

Toate aserțiunile din rechizitoriu sunt simple speculații, sunt un sir de afirmații/declarații ale procurorului nesusținute de nici o probă.

Așa cum am arătat încă de la începutul anchetei în acest dosar, nu am întreprins niciodată, nici personal și nici prin persoane interpușe, vreun demers prin care să urmăresc obținerea de bani sau alte foloase necuvenite ca urmare a exercitării funcției de președinte al Partidului Social Democrat.

Martorii audiați în prezenta cauză – membri PSD – implicați în desfășurarea campaniei electorale prezidențiale, au declarat că, în calitate de președinte al PSD, nu aveam atribuții legate de organizarea campaniei electorale a partidului și nici nu am emis niciun fel de decizie privind finanțarea campaniei.

Astfel, martorul Roibu Aristide care a îndeplinit în anul 2004 funcția de trezorer al partidului a declarat în fața instanței la data de 22.03.2011: *“arăt ca persoana care a coordonat din punct de vedere tehnic aspectele legate de campania electorală era dl. Octav Cozmâncă – Președintele Executiv al PSD. Aceasta era persoana cu care se purtau discuțiile legate de necesarul de material electoral. Nu l-am auzit pe candidatul Adrian Năstase să dispună asupra necesarului de materiale electorale. Inculpatul Năstase nu s-a ocupat personal de strângerea de fonduri pentru campanie în condițiile în care nici măcar nu avea timp de asemenea activitate ținând seama de campania electorală în care se găsea.”*

La aceeași dată martora Rovana Plumb – mandatarul financiar al campaniei prezidențiale a candidatului Adrian Năstase a declarat: *“nu am comunicat candidatului Adrian Năstase date referitoare la partea financiară a campaniei, la veniturile realizate sau la cheltuielile efectuate. Nu am cunoștință să se fi implicat candidatul Adrian Năstase în chestiuni cu caracter organizatoric legate de campania prezidențială, inclusiv de materiale electorale. Nu am cunoștință să fi existat vreo*

discuție sau decizie la nivelul partidului pentru strângerea de fonduri legate de campania electorală”

Martorul Octavian Știreanu – Directorul de campanie pentru alegerile prezidențiale al cărui candidat am fost a declarat, tot la 22.03.2011: ***“nu am fost implicat în problemele legate de producția sau distribuirea de materiale electorale. Nu am participat la discuții legate de partea financiară a campaniei, de cheltuielile efectuate și de veniturile realizate. Nu cred că, candidatul la președinție să fi fost la curent cu aspectele financiare ale campaniei, datorită programului foarte încărcat pe care îl avea în acea perioadă.”***

Legat de aceasta ultima afirmație a martorului, țin să vă reamintesc că, între înscrisurile depuse la dosarul cauzei, se afla și o evidență a activităților de stat și diplomatice pe care le-am avut în tot cursul anului 2004, activități focalizate pe eforturile intense depuse pentru aderarea României la UE, activități care prin numărul și timpul afectat acestora mi-au redus foarte mult participarea efectivă la campania prezidențială de la sfârșitul anului 2004.

În afara acestor declarații luate chiar de instanță, la dosarul cauzei, nu se regăsesc niciun fel de probe care să ateste contrariul. Sunt numai simple alegații ale procurorului care construiește un scenariu și care confecționează un dosar politic.

De altfel, procurorul a încercat să inducă confuzie în legătură cu evenimentele de la sfârșitul anului 2004 amestecând campania pentru alegerile locale cu campania pentru alegerile parlamentare și cele prezidențiale, prezentându-va în actul de acuzare o sumedenie de aspecte legate de afișele electorale folosite în timpul acestor campanii, confundând în mod voit afișele electorale cu posterele folosite de PSD în sediile centrale, materiale comandate și plătite de partid anterior acestei campanii. În același context, procurorul v-a prezentat ca materiale electorale afișe și postere care nu corespundeau dispozițiilor legii electorale nici ca dimensiune și nici ca imagine, întrucât cele folosite în sediile PSD mă prezentau în calitate de Președinte al PSD, pe fundalul tricolorului și al steagului UE, lucru interzis de legea electorală. Lucrurile au mers mai departe în sensul în care astfel de materiale de propagandă au fost incluse în categoria afișelor electorale deși nu conțineau sigla PSD + PUR, sigla folosită în această campanie.

Este o confuzie, dar una voită, făcută cu scopul de a va induce în eroare și de a crea impresia ca banii “sifonați” prin intermediul firmelor familiei Popovici și ajunși în conturile Eurografica ar fi fost folosiți în campania mea electorală. Aceste lucruri au fost demontate prin declarațiile martorilor Ciuca Liviu Bogdan, Vasile Aurelia, Nica Dan și Cozmâncă Octav care v-au explicat cu lux de amănunte care a fost succesiunea celor trei campanii electorale ale anului 2004 (locale – iunie 2004, parlamentare și primul tur prezidențiale – noiembrie 2004, prezidențiale turul doi – decembrie 2004).

In concluzie, toți martorii au confirmat ca am fost candidatul PSD si ulterior al Uniunii Naționale PSD + PUR, iar verificarea Curții de Conturi după aceste alegeri a confirmat ca toate fondurile campaniei prezidențiale au fost obținute și cheltuite în mod legal. Ca atare, nu există nici un act material săvârșit cu intenția de a avea exista nici o intenție care sa se circumscrie infracțiunii prev. de art. 13 din Legea 78/2000.

Alte argumente în susținerea lipsei de temeinicie a acuzației

În speță, nu se poate reține săvârșirea de către mine a infracțiunii de care sunt acuzat și pentru argumentele prezentate în continuare:

9. Cu privire la lipsa subiectului pasiv.

La definirea acestei infracțiuni legiuitorul roman a prevăzut că infracțiunea presupune folosirea influenței ori a autorității decurgând din funcția respectivă de conducere pentru a obține bani sau alte foloase în mod ilicit. Întrucât este vorba de autoritatea pe care persoana respectiva ar folosi-o în scopuri ilicite, rezultă că subiect pasiv este entitatea pe care aceasta o conduce, entitate care suferă un prejudiciu patrimonial. Or, în aceasta cauză, acuzația parchetului nu se referă la prejudicierea Partidului Social Democrat (PSD) sau la o pagubă produsă acestui partid, ci la o pretinsă prejudiciere a Inspectoratului de Stat in Construcții (ISC).

În ce privește această instituție a statului, nu se poate reține însă vreo posibilitate de exercitare a influenței sau autorității, întrucât subsemnatul nu aveam nici o funcție în cadrul ISC și Parchetul și-a construit întreaga acuzație pornind de la funcția mea de Președinte al PSD, delimitând în mod expres activitatea mea de șef de partid de activitatea mea, în calitate de Prim Ministru al României.

In mod evident, societățile comerciale private care au fost implicate în organizarea evenimentului (grupul de societăți aparținând familiei Popovici) și SC Eurografica se exclud de plano întrucât nu fac parte dintre entitățile expres și limitativ prevăzute de lege ca posibili subiecți pasivi

De altfel, niciuna dintre persoanele acuzate în acest dosar (Irina Paula Jianu - inspector general în cadrul ISC, Gasparovici Diana – inspector general adjunct în cadrul ISC, Popovici Bogdan, Popovici Marina Ioana si Vasile Mihail Cristian) nu era și nu este membru PSD, pentru a se putea măcar presupune ca m-aș fi prevalat de autoritatea pe care mi-o conferea funcția de președinte al acestui partid pentru a le determina sa efectueze vreun demers ilicit.

10. Cu privire la lipsa dreptului ISC de a încasa taxele de participare la Trofeul Calității și cedarea acestui pretins drept către societăți private și desfășurarea licită a Trofeului Calității.

Am arătat deja că ISC a avut doar ideea organizării Trofeului Calității și că ISC nu a avut și nu are cunoștințele experiența, dotarea necesară pentru organizarea unui astfel de eveniment am arătat că între ideea ce a aparținut doamnei Irina Paula Jianu și punerea în operă a unei idei este o diferență, o diferență uriașă.

Ideile nu sunt protejate decât cel mult printr-o acțiune în concurență neloială, dar concurența neloială este proprie activității comerciale, iar nu a instituțiilor publice.

Ideile nu sunt protejate pentru că ele trebuie să fie un teritoriu al nimănui și al tuturor în același timp. Recunoașterea unui monopol asupra unei idei ar fi dăunătoare pentru toți, pentru că ar îngreuna până la a face imposibilă activitatea de cercetare, ar împiedica până la a face imposibilă activitatea de producție, implicit comerțul, ar împiedica desfășurarea activităților de învățământ, medicale, ar bloca practic toate activitățile creative. Legea nr. 8/1996 exclude de la protecție ideile prin art. 9, și excluse fiind de la protecție ele nu pot genera în principiu venit, remunerație, recompensă.

Apoi, instituțiile publice nici nu au ca obiect de activitate furnizarea de idei și nu pot percepe taxe pentru un astfel de serviciu pentru că nici o instituție publică în lume nu are un astfel de obiect de activitate, iar dacă o instituție publică ar furniza idei pentru cei în slujba cărora lucrează, atunci tot nu ar putea percepe taxe pentru un astfel de serviciu atât timp cât ideile nu sunt protejate de lege.

Ceea ce legea protejează este forma de exprimare a ideii, este ideea pusă în practică. În speță, ideea ISC de a organiza un eveniment aniversar a fost pusă în practică de către Bogdan Popovici și societățile comerciale ale acestuia, iar nu de către ISC. În consecință, ISC nici nu putea să perceapă taxe de participare la acest eveniment.

Taxa este definită în art. 2 alin. (1) pct. 40 din Legea nr. 500/2002 ca fiind „*sumă plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public*”.

În cazul instituțiilor publice care se finanțează din resurse proprii, taxele pentru serviciile prestate sunt venituri ale acestora, dar în cazul lor numai pentru servicii prestate se pot percepe taxe.

Ideile nu reprezintă serviciu public, ele nu pot fi furnizate ca utilități publice, iar pe idei nu se pot pune taxe, nu se pot plăti taxe. De aceea, în opinia mea, sumele plătite de către participanți la Trofeul Calității se cuveneau organizatorului efectiv al evenimentului, respectiv lui Bogdan Popovici și firmelor sale, iar nu celui care a avut ideea, respectiv ISC.

Sub acest aspect urmează a se constata că ISC nu a fost și nu putea fi vătămat în interesele sale pentru că sumele încasate de la participanții la

Trofeul Calității nu reprezintă taxe în sensul Legii nr. 500/2002, iar ISC nici nu avea dreptul să încaseze astfel de taxe, legea determinând expres și limitativ sursele de venit. Iar în veniturile ISC nu intră decât taxe pentru servicii publice și pentru utilități publice furnizate de către ISC în conformitate cu actele normative care îi reglementează activitatea, respectiv OG nr. 63 din 30.08.2001.

Cercetarea judecătorească, deosebit de laborioasă, efectuată în cauză a confirmat faptul ca “Trofeul Calității în Construcții” a fost un eveniment real, de o amploare necunoscută până la acel moment pentru acest gen de evenimente, apreciat ca benefic de către toți participanții și reprezentanții din domeniu.

Toți participanții au confirmat în fața instanței ca evenimentul a reprezentat un stimul profesional și, prin faptul organizării lui ca un concurs, a creat o competiție între societățile de profil.

Totodată, manifestările au dat posibilitatea specialiștilor în domeniu să facă schimb de informații și să prezinte tehnologii noi, aspecte de asemenea apreciate unanim în mod pozitiv.

Dacă ar fi să fac trimitere la declarațiile celor 741 de martori audiați în ședință publică, aș fi nevoit să mă refer la toate aceste declarații care au confirmat aspectele menționate anterior. În plus de aceasta, un număr impresionant de martori, în special cei care lucrau în cadrul ISC, au arătat ca inițierea acestui eveniment a avut și un caracter aniversar întrucât în anul 2004 se împlineau 20 de ani de la crearea acestui organism. Cu această ocazie au fost premiați cei mai vechi angajați din cadrul ISC, precum și specialiști, cadre didactice și reprezentanți ai firmelor de profil, pentru activitatea științifică depusă în domeniu.

Și la acest subpunct trag concluzia că organizarea evenimentului a avut cauze obiective, dovedite pe deplin în cursul cercetării judecătorești, care nu au avut nici o legătură cu organizarea și finanțarea campaniei electorale prezidențiale de la sfârșitul anului 2004.

Taxele plătite de participanții la seria de evenimente “Trofeul Calității în Construcții” au fost încasate de firmele organizatoare (grupul de firme aparținând familiei Popovici), pe baza de documente justificative și nu de ISC, PSD sau Adrian Nastase.

Această realitate a fost constatată prin expertiza contabilă efectuată în cauză, care a infirmat în totalitate raportul de constatare tehnico – științifică efectuat de specialiștii DNA în cursul urmăririi penale. Astfel, expertiza a stabilit: “nu se reține ca prejudiciu în bugetul ISC cuantumul taxelor colectate de către cele 5 societăți comerciale întrucât acestea nu puteau fi aprobate în baza bugetului de venituri și cheltuieli și, deci, nu puteau fi angajate, lichidate, ordonanțate și plătite de către ISC.” Explicația și raportarea acestei situații la normele legale în materie este făcută la fila 55 a expertizei – Obiectiv nr. 1.b) – menționându-se prevederile art. 22 alin. 1 din Legea 500/2002.

Concluziile raportului sunt întregite și prin Nota depusă de experții contabili desemnați de instanța la 09.01.2012, în care s-a precizat că și plata făcută de ISC pentru serviciile prestate de societățile familiei Popovici a fost corectă și că: **“prejudiciul cauzat bugetului ISC este zero”**.

Cercetarea judecătorească a dovedit realitatea activităților desfășurate (s-au tipărit pliante, materiale promoționale specifice, au fost realizate cheltuieli cu organizarea evenimentului - închirieri de săli, catering, comunicate de presă, angajarea de hostess și moderatori). Toate acestea au fost confirmate de analiza financiar contabilă făcută la cele 5 firme private, organizatoare ale evenimentului.

Aserțiunea procurorului de caz potrivit căreia, de logistică organizării manifestărilor s-au ocupat *de facto* structurile locale ale ISC și a altor autorități ale statului, a fost infirmată de probele administrate în cauză. S-a dovedit că participarea la eveniment și deci justificarea plății taxei de participare a fost reală și participanții au fost oameni specializați pentru activitatea în construcții, chiar dacă făceau parte din structuri guvernamentale sau non-guvernamentale cu un obiect specific de activitate (Romsilva, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Autoritatea Națională Sanitar Veterinară). Aceasta categorie de participanți a confirmat interesul profesional având în vedere ca toate aceste structuri aveau lucrări de investiții care presupuneau lucrări de construcții civile.

Concluzia este evidentă și în aceasta situație în sensul în care ISC a inițiat un eveniment real care a necesitat logistică și operațiuni plătite din taxele de participare care nu au intrat niciun moment în bugetul ISC, lucru acesta fiind interzis prin lege. Aceste sume de bani nu au putut fi așadar, dirijate pe cai oculte către campania electorală prezidențială.

Circuitul banilor între firmele familiei Popovici și S.C. Eurografica a fost unul licit, lucru confirmat de expertiza financiar - contabilă efectuată în cauză, precum și de controalele ANAF și Garda Financiară efectuate chiar pe perioada desfășurării urmăririi penale.

Toate aceste circuite au fost evidențiate de expertiza contabilă, iar suplimentul acestora făcut tot din dispoziția instanței a stabilit cu certitudine ca *“prestarea efectivă a unora dintre servicii respectiv: concepție, text, design, pregătire pentru tipar, realizare multimedia eveniment și multimedia juriu, a fost justificată prin: materialele cuprinse în mapele de participare, fotografiile și print-uri pentru ecusoane, bannere, diplome, plachete, invitații și CD-uri, aferente desfășurării fiecărui eveniment”*.

De altfel, realitatea circuitelor financiare și verificarea lor din punct de vedere al legislației fiscale a fost confirmată de ANAF și Garda Financiară încă în cursul primelor cercetări desfășurate în anul 2006 printr-o succesiune de controale fiscale, repetate la diferite intervale de timp, la firmele familiei Popovici, care au confirmat respectarea dispozițiilor legale în materie. Aceste constatări nu au convenit procurorului de caz care le-a înlăturat din dosar, neatașând decât o mică parte dintre ele și care a dispus

începerea urmăririi penale împotriva inspectorilor financiari, dispunând disjungerea și continuarea cercetărilor legate de aceste aspecte.

De aceea a dispus efectuarea unei constatări financiar – contabile de către specialiștii subordonați direct procurorului, constatări care nu au respectat dispozițiile legale privind condițiile în care se pot dispune, condiții prev. de art. 112 C.pr.pen. care releva existența vreunui pericol de dispariție a unor mijloace de proba sau de schimbare a unor situații de fapt, cazuri care nu aveau corespondent în realitatea dosarului.

Este un exemplu de manipulare din partea procurorului în ideea confecționării unui dosar politic împotriva mea.

Concluzia se impune este ca aceste circuite financiar contabile au respectat legea și nu au avut nici o legătură cu finanțarea campaniei prezidențiale.

11. Alte argumente ce demonstrează neimplicarea mea în organizarea Trofeului Calității

Astfel cum rezultă din materialul probator administrat în cauză, acest eveniment a fost organizat la inițiativa conducerii ISC, discuții pe această temă între Irina Paula Jianu și Popovici Bogdan având loc în toamna anului 2003, evenimentul derulându-se în fazele teritoriale în primăvara anului 2004, iar faza finală la 1.6.10.2004.

În materialul probator administrat atât pe parcursul urmăririi penale cât și al cercetării judecătorești, nu se regăsește nici un element din care să rezulte că eu aș fi avut inițiativa organizării acestui eveniment, cu atât mai puțin că mi-am exercitat autoritatea ori influența asupra organelor de conducere ale PSD să organizeze manifestarea respectivă.

Mai mult, la momentul inițierii evenimentului (toamna anului 2003) și a derulării celei mai mari părți ale acestuia, respectiv fazele teritoriale (aprilie – mai 2004), Inspectoratul de Stat în Construcții era subordonat Autorității Naționale de Control – instituție condusă de domnul Ionel Blănculescu, și nicidecum de Primul Ministru, astfel încât nu se poate reține că aș fi avut vreo autoritate asupra acestei instituții, nici în calitate de Prim Ministru și, cu atât mai puțin, în calitate de președinte de partid – funcție în legătură cu care se reține că aș fi săvârșit infracțiunea de care sunt acuzat în dosar.

Cu privire la modul în care a fost numită Irina Paula Jianu ca inspector general al ISC, relevantă în cauză este declarația martorului Mitrea Miron, Ministrul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței în anul 2004, cel în subordinea căruia s-a aflat mai întâi Inspectorul General ISC.

Astfel, în declarația dată în fața instanței la 22.03.2011 martorul a arătat: *“numirea inc. Jianu în funcția de Inspector General de Stat în cadrul ISC am făcut-o eu, cunoscând-o anterior, fiind unul dintre cei mai buni constructori din punct de vedere tehnic...aceasta decizie de a o numi*

în funcție a fost a mea personală și am luat-o fără a mă consulta cu cineva din partid sau guvern... Arat faptul ca, inițial, inc. Jianu s-a opus numirii.”

Aceasta declarație se coroborează cu înscrisurile depuse, referitoare la succesiunea actelor normative privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, precum și a ISC-ului începând cu OG nr. 63 din 30.08.2001, cu Ordinul 1398/2001 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a ISC, cu OUG nr. 64 din 2003, Legea 194/2004 de aprobare a OUG mai înainte amintita, cu OUG nr. 11 din 23.03.2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și de Legea nr. 11/2004 de aprobare, cu modificări, a OUG nr.11/2004 care, în art.3 alin. 2 la lit. n) a stabilit *“trecerea ISC, instituție publică, cu personalitate juridică, finanțată integral din veniturile proprii, din subordinea Autorității Naționale de Control (ANC) în subordinea Guvernului.”*

Înscrisurile mai conțin nota de fundamentare a acestei legi precum și Raportul Comisiei de Administrație Publică și Organizarea Teritoriului a Senatului (*N.B. comisia avea ca președinte un membru UDMR*), prin care se propunea modificarea OUG nr. 11/2004 în sensul trecerii ISC din subordinea ANC în subordinea Guvernului. Pentru edificarea completa în legătură cu acest subiect vă rog să citiți și stenogramele ședinței Senatului din 19.05.2004.

Rezultă, fără putință de tăgadă, că ***trecerea ISC în subordinea Guvernului a fost decisă la Senat, din inițiativa comisiei menționate, Ordonanța de Urgență dată de Guvern fiind modificată de camera decizională, Senatul României, prin introducerea literei n) la alin. 2 al art. 3.***

Este demn de relevat și faptul ca ulterior “guvernării Nastase” ISC a trecut în ordinea altor instituții ale statului, **dar în scrisoarea Băncii Mondiale adresata Guvernului României la 15.06.2011 se regăsește recomandarea expresă ca: “ISC – ul să fie reorganizat ca o agenție independentă în subordinea Cancelariei Primului Ministru sau a Secretariatului General al Guvernului”.**

Singura concluzie care poate fi trasa este că, deși am aprobat printr-o decizie a Primului Ministru nr. 125/23.06.2004 Regulamentul de organizare și funcționare a ISC în care era menționată și organizarea evenimentului “Trofeul Calității”, eveniment demarat deja în martie-aprilie 2004, nu am avut cum să influențez pe linie de partid pe Irina Paula Jianu, în contextul în care aceasta nu era și nici nu este membră a PSD.

Așa cum s-a dovedit pe parcursul cercetării judecătorești, banii încasați de Eurografica de la firmele familiei Popovici nu au fost folosiți pentru finanțarea campaniei prezidențiale a subsemnatului din 2004.

În pledoaria orală a avocaților mei s-a pus în evidență și un fapt semnificativ legat de calendarul celor două evenimente – Trofeul Calității

în Construcții pe de o parte și campania prezidențială pe de alta, calendar diferit ca segmente de timp.

Astfel, ideea inițierii evenimentului “Trofeul Calității în Construcții” a apărut în iarna anului 2003 – 2004, lucru confirmat de martorii audiați în cauza. Prima fază a acestui eveniment, desfășurată la nivelul celor 11 inspectorate teritoriale, s-a desfășurat în perioada martie – iunie 2004.

Evenimentul final și acordarea Trofeului Calității în Construcții a avut loc la data de 16.10.2004, eveniment desfășurat la București, în prezența Președintelui României, a mea în calitate de Prim Ministru, a numeroși membri ai cabinetului și a peste 3000 de constructori.

Campania electorală prezidențială s-a desfășurat conform legii, în perioada noiembrie – decembrie 2004, timp de o luna de zile.

Semnificativ este și faptul că, în vara anului 2004, datorită unei neînțelegeri majore cu o parte din membrii conducerii PSD și cu Președintele României, având în vedere și rezultatele unor sondaje de opinie care indicau erodarea imaginii mele ca urmare a exercitării actului de guvernare, am intenționat să demisionez din funcția de președinte al partidului și de premier. Am fost convins, până la urmă, de ceilalți colegi din cadrul structurilor de conducere ale partidului și din teritoriu, să continui activitatea în calitate de prim ministru, având în vedere imperativele acelei perioade de aderare a României la Uniunea Europeană și să devin candidatul PSD la alegerile prezidențiale.

În aceste condiții, la data de 27 august 2004 (numai la 3 luni înainte de alegeri) a avut loc Congresul Extraordinar PSD care a luat hotărârea privind desemnarea mea ca și candidat al partidului pentru funcția de Președinte al României.

Între înscrisurile depuse la dosar se numără și cele privind Congresul de constituire al Uniunii Naționale PSD + PUR care a avut loc la data de 9 septembrie 2004 care a hotărât desemnarea mea ca și candidat al acestei uniuni pentru funcția de Președinte al României.

În sfârșit, la data de 17.10.2004, la o zi după consumarea fazei finale a evenimentului “Trofeul Calității în Construcții”, a fost înregistrată la Biroul Electoral Central candidatura mea pentru funcția de Președinte al României la alegerile din anul 2004.

Concluzia este una singură și anume ca nu a existat nicio legătură între Președintele PSD Adrian Năstase și organizarea, derularea și finanțarea acestui eveniment care se referea strict la domeniul construcțiilor.

Concluzie finală

Lipsa tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii nu poate conduce decât la concluzia inexistenței faptei.

Având în vedere toate cele mai sus amintite, apreciez ca soluția care se impune cu privire la acuzația din Rechiștoriu este achitarea mea sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de disp. art. 13 din Legea nr.

78/2000, in conformitate cu disp. art. 11 pct. 2 lit. a C.pr.pen. rap. la disp. art. 10 lit. a C.pr.pen., întrucât fapta nu există.

Adrian Năstase

WWW.LUMEAJUSTITIEI
LUJU.RO